

Matinkosken ihmerohdot

Ihmiset haluavat uskoa ihmeparannukseen. Mitenkään muuten ei voi selittää sitä, että Matti Matinkosken kaltaiset parantajat vetävät salin täydeltä väkeä.

Turussa tammikuun puolivälissä pitämässään markkinointitilaisuudessa yrttitohtori lupasi hoitaa ihmerohdoillaan kaikki mahdolliset vaivat.

Ruotsista käsin ihmerohtojaan Suomessa markkinoiva **Matti Matinkoski** on tanakka, itsensä hillitsevä mutta ilmeisen kiivas ja määrätietoinen mies, joka osasi hallita hyvin yleisönsä. Hankalat kysymykset, joihin hän ei halunnut vastata, hän kiersi taitavasti muuttamalla puheenaihetta.

– Älkää uskoko kaikkea, mitä lääkärit sanovat, älkää myöskään uskoko suoralta kädeltä sitä, mitä minä sanon. Harkitkaa, muodostakaa oma mielipiteenne. Kuunnelkaa oma kehoanne, se kyllä kertoo, mikä teitä vaivaa, hän toisti jatkuvasti.

Matinkoski selitti sängen yksinkertaisella ja jokamiehelle ymmärrettävällä kielellä, mistä sairaudet johtuvat ja miten ne voidaan parantaa.

– Sairaudet ovat seurausta elintavoistamme ja ravinnosta, joka sisältää kemiallisia kuona-aineita: lannoite- ja torjunta-ainejäämiä, lisäaineita ja käyttämistämme kemiallisista lääkkeistä. Sen vuoksi ravinnon puhtaus ja luonnonmukaisuus ovat tärkeitä tekijöitä sairauksien ehkäisyssä ja parantamisessa, hän selvitti.

Vaikka Matinkoskella ei selvästikään ollut kovin hyvää tuntemusta ihmisen elintoiminnoista – ei anatomiasta sen paremmin kuin fyliologastakaan, hän ei kursaillut käyttäen lääketieteellisiä termejä sairauksien syitä selvittäessään. Koska ravinnon mukana tulevat kuona-aineet olivat kaiken pahan alku ja juuri, luonnollisesti elintoiminnoista keskeisiä hänen mielestään olivat ravintoaineiden imeytyminen ruoansulatuskanavassa ja kuona-aineiden poistuminen munuaisten kautta.

– Noin 80 prosenttia elimistömme soluista on lyhytikäisiä ja ne uusiutuvat puolen vuoden vä-

lein. Kuona-aineet vahingoittavat erityisesti näitä soluja. Esimerkiksi ravintoaineiden imeytymisestä vastaava ”mahalaukun nukkakerros” (ruoansulatuskanavan limakalvo) voi vaurioitua tai tuhoutua kemiallisten aineiden vaikutuksesta, ja sama voi tapahtua kuonan poistosta huolehtiville munuaisille. Tästä seuraa kuona-aineiden kertyminen elimistöön. Ne vahingoittavat soluja ja aikaansaavat sairauksia, Matinkoski luennoi.

Hänen mielestään sairauksia tarkastellessa ei pitänyt kiinnittää huomiota niiden erilaisiin ilmenemistapoihin (ihottuma, reuma jne), vaan oli ymmärrettävä, että sairaus aina johtui ravintoperäisen kemiallisen kuonan käsittely- ja poistojärjestelmän häiriytymisestä.

Matinkosken mukaan esimerkiksi suoliston mutkiin kerääntyi jatkuvasti ulostetta. Hän tiesi, että esimerkiksi suolihuuhtelussa oli tavaraa tullut ulos sankokaupalla.

Samoin kuonaa kerääntyi Matinkosken mukaan verenkiertojärjestelmän mutkakohtiin ja onteloihin, erityisesti sydämen kammioihin ja läppiin. Suurin syyllinen tähän oli Matinkosken mielestä margariini, joka sisälsi hänen tietojensa mukaan rasvan pehmitysaineena käytettyä ”heksaanipensaa”, joka puolestaan aiheutti sen, että ravinnosta tuleva kemiallinen kuona kertyi verisuonien seinämillä. Kolesterolilla ei Matinkosken mielestä ollut tämän asian kanssa mitään tekemistä.

– Voin ja hapatettujen maitotuotteiden käyttö on täysin vaaratonta, hän todisti.

Yrtit poistavat kuonan

Mutta ei hätää. Kuona-aineiden vahingoittamat solut parantuvat ja uusia terveitä soluja alkaa muodostua Matinkosken yrttivalmisteilla, kunhan niitä käyttää riittävän kauan.

– Esimerkiksi syöpäsolut häviävät automaattisesti, kun yrttivalmisteita käytettäessä kehittyvät uusia terveitä soluja. Verenpainetauti ja diabetes paranevat, koska yrtit panevat munuaiset ja

haiman toimimaan vilkkaammin. Kaikki kemialliset lääkkeet voi lopettaa tarpeettomina, Matinkoski esitti.

Matinkoski kertoi saaneensa asbestikeuhkon työskenneltyään vuodesta 1976 rautatehtaalla Ruotsissa. 12 vuotta sitten hänellä todettiin keuhkosyöpä ja lääkärit antoivat elinaikaa vuoden verran. Matinkoski osti oman mökin Ruotsin Taalainmaalta, jonne hän omien sanojensa mukaan vetäytyi odotelemaan kuolemaa. Siellä hän muisti lapsena kuulemiaan kuvauksia yrttien parantavasta voimasta ja alkoi kerätä niitä lähiseuduilta. Ja kas kummaa, syöpä hävisi sen sileän tien ilman lääkäreiden apua.

Matinkoski alkoi levittää parantavaa sanomaa, perusti luontaisparantolan Sri Lankaan ja alkoi markkinoida ihmeyrtejään. Matinkoski ei kerro pilleriensä sisältöä, koska ”muutoin kuka tahansa voisi ryhtyä valmistamaan niitä”. Ja tämä taas oli vaarallista, koska pienikin virheellinen yrttiseos voi olla käyttäjälle kohtalokasta, eikä hän halunnut ottaa tällaista riskiä omalle kontolleen.

– Käyttäjille valmisteen sisällön tunteminen ei ole tärkeää. Elimistö kyllä tietää ja ottaa valmisteesta kaiken, mitä se tarvitsee, Matinkoski rauhoitteli epäilevää kysyjää.

Hän vakuutti, että yrttivalmisteet olivat turvallisia. Ne on kuulemma valmistettu Taalainmaan mökin lähistöltä kerätyistä yrteistä, koska siellä luonto oli ”vähiten saastunut Pohjoismaissa” ja maaperä oli erittäin kalkkipitoista. Tablettien lisäksi yrttitohtori markkinoi nestemäistä uutetta, jota laitetaan tippa kielen alle sekä voiteita.

Koska hoito yleensä vaati vähintään vuoden parin hoitokuuriin, voi rohtojen päätellä parantavan ainakin – jos ei muuta niin – Matinkosken omaa likviditeettiä. Nimittäin yhden pilleripaketin sai omakseen 230 markan hintaan, voiderAsian 60 markalla ja tippapullon vajaalla 150 markalla. Matinkoski muistuttikin moneen otteeseen, että hoito ei auta heti, vaan siihen tarvitaan aikaa.

”Lääke” joka vaivaan

Matinkosken mukaan valmisteen annostus riippui sairauden laadusta ja vakavuudesta. Esimerkiksi syöpäpotilas tarvitsi kaksinkertaisen annoksen normaaliannokseen verrattuna. Hoidon oli kestävä riittävän kauan, jotta ”lääke” tehosi. Missään tapauksessa hoitoa ei saanut lopettaa kesken.

Eräs kolmivuotiaan astmalapsen äiti halusi tietää, voiko lapselle antaa yrttitabletteja. Matinkoski ei halunnut vastata suoraan, vaan sanoi, että äidin olisi pitänyt lapsen suojelemiseksi aloittaa yrttitablettien syönti mieluummin jo ennen raskauden alkamista.

– Äidin sisäelimethän ovat jo vioittuneet. Hänen pitäisi nauttia yrttivalmisteita koko raskauden ajan, koska muutoin lapsenkin uusiutuvat solut ovat vaurioituneet, hän selvitti.

Kun asiaa Matinkoskelta toistamiseen tivattiin, hän myönsi, että lääkettä sai kyllä antaa kaikenikäisille, vauvoillekin, mutta että alle kuusivuotiaan annoksesta oli erikseen kysyttävä neuvoa häneltä tai tuotteen myyjiltä.

Kolmekymmentä vuotta reumaa sairastanut halusi puolestaan tietää, että mitä pitäisi tehdä, kun seerumin kolesterolitaso oli kohonnut sen jälkeen kun hän oli neljän kuukauden ajan nauttinut Matinkosken yrttivalmisteita.

– Teidän ei tarvitse tehdä mitään. Kolesterolimuutos on merkki siitä, että hoidon vaikutus on alkanut, kuona-aineet ovat lähteneet liikkeelle, Matinkoski vakuutti.

Matinkosken mukaan reuma oli puhdas munuaisvika; kuonan siilaus virtsaan oli heikentynyt, ja siksi tarvittiin kasveja (Matinkosken yrttivalmisteita) laittamaan puhdistuslaitos kuntoon. Matinkoski korosti useaan otteeseen, että kemiallista lääkettä (reseptilääkkeitä) voi yrttihoidon aikana vähentää, ja että lääkityksen voi usein jopa lopettaa.

– Vähentäminen on tosin tehtävä varovaisesti, mutta jokainen kyllä tietää oman kehonsa tilanteen ja on itse selvillä siitä, missä mennään, Matinkoski jälleen kerran muistutti.

Eräs yleisön joukosta epäili, että eikö asiasta pitäisi ensin neuvotella oman lääkärinsä kanssa, ennen kuin aloittaa yrttihoidon, ja vähentää lääkitystä yhteistyössä tämän kanssa. Hän kertoi nauttivansa kolmea verenpainelääkettä ja sairastaneensa kaksikymmentä vuotta verenpainetauti. Matinkosken mukaan tämä kyllä kävi, jos ”sinulla on sellainen lääkäri joka ymmärtää vaihtoehtoja, sellaisia vaan ei paljon ole”.

– Sinun tapauksessasihan kemialliset lääkkeet ovat jo osoittautuneet turhiksi, olet käyttänyt niitä 20 vuotta, eikä tauti ole parantunut. Jos lääke yleensäkin toimii, niin kaksi vuotta pitäisi riittää. Kyllä itse huomaat, koska ne voit jättää pois, yrttitohtori neuvoi.

Matinkosken mukaan ”kemialliset lääkkeet” oli itse asiassa ollut olemassa vasta niin vähän aikaa, ettei niiden tuloksista voinut sanoa vielä

mitään. Kasvirohtojen käyttö taas oli ”miljoonia vuosia vanhaa”.

– Lääkkeisiin kuolee Yhdysvalloissa vuosittain noin satatuhatta ihmistä, hän huomautti.

Matinkoski vakuutti, että ei ole olemassa mitään sellaista sairautta, jota ei voisi hänen yrteillään parantaa. Jopa MS-tauti ja nivelrikot (nivelkulumat) paranivat hänen hoidossaan.

– Yrttihoiton ansiosta luun kuluneet kohdat täyttyvät, kalvot ja ”öljy” muodostuvat uudelleen. Tähän tosin tarvitaan aikaa yhdestä kahteen vuoteen, hän todisteli.

Madotkaan ei huoli

Matinkosken mielestä eräs syy ihmiskunnan nykyiseen rappioon oli viimeisten 150 vuoden aikana käytössä olleet rokotukset. Muun muassa AIDS oli seurausta siitä, että amerikkalaiset käyttivät laboratorioissaan vihreitä apinoita kehittäessään rokotteita Vietnamin sodan aikana.

– Kun sotaväessä rokotetaan asevelvollisia, jotkut heistä kestävät muutaman päivän rivissä ja sitten kuolevat yhtäkkiä, Matinkoski tiesi. Rokotusten lisäksi pahan voimia oli muun muassa kännykkä, koska se aiheutti suu- ja aivosyöpää. Mikroaaltouuni taas oli ”hävitettävä välittömästi”, koska se tuhoaa ruoan energian ja ruokaan jää säteilyä.

Voimalinjojen alta ei missään nimessä saanut poimia marjoja ja sienä. Kun syytä moiseen häneltä tiedusteltiin, Matinkoski jäi yllättäen sanottomaksi. Hetken emmittyyään hän sanoi, että ”koska siitä ainakin tulee kuparia, ja säteily nyt joka tapauksessa on pahasta”.

Pussiteetä ei myöskään saanut käyttää. Siinä oli ”ainakin 600 erilaista myrkkyä”. Myöskin teflonastiat olivat pahasta. Niistäkin liukeni ”myrkkyjä” ruokaan.

Todiste väärän, kuona-aineita sisältävän ravinnon ja lääkkeiden sopimattomuudesta ihmiselle oli Matinkosken mukaan haudankaivajien hänelle kertoma havainto, että jotkut ihmiset eivät maatuneet tavalliseen tapaan haudassa.

– Kemiallisia kuona-aineita ravinnossaan nauttineet balsamoituvat jo elävinä ja makaavat sitten haudassa muuttumattomina vuosikausia. Madotkaan eivät heistä huoli, Matinkoski todisteli yleisölle.

Ulkomaisia hedelmiä ja muita tuontielintarvikkeita pitäisi myös välttää, koska ne oli kasvatettu meille vieraissa ilmanaloissa. Esimerkiksi appelsiini sopi kyllä etelämaalaiselle, mutta ei suomalaiselle (ainakaan talvella), sillä se ”jääh-

dyttää veren lämpötilaa”. Ylipäättään Matinkosken mukaan ruoka pitäisi olla tuotettu korkeintaan 100 kilometrin etäisyydellä, jotta mahdolliset ilmasto-olojen vaikutukset eivät päässeet pilaamaan sitä ja sen kautta elimistön toimintoja.

Matinkoski peräsi myös vanhojen hoitokeinojen nostamista kunniaan. Muun muassa kuppaus oli erinomainen keino, koska se poisti elimistöstä kuona-aineita. Tosin sen heikkous oli siinä, ettei se edistänyt munuaisten toimintaa.

Lääkelaitoksen ylilääkäri **Anna-Liisa Enkovaara** kertoo Lääkelaitoksen tiedotuslehdessä (TABU, no 1, 1999, ss. 15-16) kokemuksestaan Matinkosken Helsingissä tammikuussa pitämästä markkinointiluennosta.

– Matinkoski selitti sairauksien etiologian ja yrttien vaikutuksen erittäin yksinkertaisesti ja lyhytsanaisesti. Hän teki selväksi, että tämä on totuus, eikä sitä kannata kyseenalaistaa. Hän lupasi antaa takuun yrttivalmisteidensa tehosta toisin kuin lääkärit. Hän vastasi auliisti yleisön esittämiin kysymyksiin, jotka koskivat lähinnä syöpäsairauksia ja lupasi vielä luennon jälkeen antaa ujoimmille henkilökohtaista ohjausta. Matinkoski pystyi myös taitavasti siirtämään yleisön mielenkiinnon toisaalle, kun joku uskalsi esittää jonkin kriittisen kysymyksen. Saarnamisen lomassa hän toisti yleisöön vetoavia lausahduksia: ”toivoa on niin kauan kuin on elämää” ja ”ajatelkaa positiivisesti; jos ajattelette negatiivisesti, ei teitä pysty auttamaan edes kasveilla”.

Enkovaara arvelee, että yleisöön Helsingissä vetosi erityisesti Matinkosken kansanomaisuus ja asioiden yksinkertaisuus. Ihmiset myös näyttivät haluavan luottaa hänen lupaukseensa siitä, että luonnosta peräisin olevilla kasveilla voidaan parantaa kaikki sairaudet.

– Mielestäni Matti Matinkoski antoi yleisölleen sitä, mitä se odotti. Tammikuinen satapäinen yleisö Helsingin keskustassa halusi takuun ihme paranemisesta, Enkovaara kirjoittaa.

Haluammeko uskoa itsemme ja terveytemme (tai sairautemme) tämän miehen käsiin? Uskomushoitojen menestymisestä päätellen monet meistä tekevät sen siitäkin huolimatta että suurin osa näiden parantajien opetuksista ja väitteistä tuntuu olevan ristiriidassa jokapäiväisen kokemuksemme ja tiedon kanssa.

KIRJOITTAJA ON KLIINISEN KEMIAN
EMERITUSPROFESSORI TURUN YLIOPISTOSTA.